

küll igaühel tarwis, aga palju asawad teda wäga liiga ahneste taga ja kisuks kas teistel silmad peast wälja, kui aga raba saaks.

Ja mis meie 1) riiete uhkusest peame ütleva? Riided peawad igaühel selgas olema, sest need on ju ihu kateks ja külma pärast tarwis; aga kas riiete uhkus on just tarwis? Eks waa-tame piisut ümber, kuidas sellepoolest lugu on: Mina ei taha ega tohi küll kellegi kohtumõistija olla, aga eks iga tõsise meelega ja mõistlik inimene igapääw ja iseäranis iga pühapääw kuni meelega wõi näha, kuidas iseäranis nooremad inimesed riiete uhkuses üsna pööraseks on läinud, et „mehed saanud sandimardiks, naeste rahwas naljakadriks.“ Teenija tüdrukutel ei sünni mitmel enam siiski, weel vähem kodukujutud riidetega kiriku minna, peawad linna walwaks sinised ja pruunid, ehk lillad j. n. e. olema, otsegu oleksiwad Baabiloonis kellegi juures õppimas käinud. Argu pangu ükski mulle pahaks, ega wõtku wihas, et ma ehk mõne sõna natuke waljuste räägin, aga igaüks näab ju isegi, et see mitte wale ei ole. Eks ole wärsamad peremehed niisästi linna kui maal üsna kimpus, et ei jõua enam teenijatele nii suurt palka maksta, kui nende määrata uhkus tarwitab. Sest kui peremees nii palju maksta ega lünkida ei jõua, kui naad

tahtwad, siis ütlevad: „Eks ma lähe ära!“ Seda naad ka teiwad ja jääwad mitmed, maal ühest teise ja linnas — kõrtsa mööda hulkujaks — ehk weel hullemate kohtadesse. Mis aitab, et Jumal on mitu aastat wilja lastnud kaswada, kui see ometi enam meieaegist uhkuse auks ei jõua äratäita? Waesid tütarlapsed on isegi oma kerge-meele ja uhkuse kae üsna kimpus, et ei jõua kõiki riiete moodi ja laiasabade krookusi kätteõppida, mis igapääw juure tulewad ja muudetud saawad, et iga pühapääwal kirikus, kiriku all ja poodides kange tegemine on järele pääsida, mida moodi riided Tirtsu Triinal, Laka Leenal ehk Siidisaba Viisal täna jälle selgas on, et kui koju saaks, kohe hakaks omale ka seesugusid tegema. Ehk kus selle riide ots, mis seesuguste prantsuse preil-nate kleitide sisse arakulub, mis süllaga mõeta alt lai, mitu krooku kahekorra ja saba weel lohin-al mööda maad taga? Olgu ta rääkimata! Jumal annaks, et sellegi poolest asi paraneks.

Ja weel 2) ja 3) on paar asja, mis uuemal ajal wäga wõimust wõtawad ja kahju saawad, on wiin ja tubakas ja weel wiimseks paieri õlut, kellest kõigist mõned sõnad tahame tähele panna. Mõni ütleb: „Ma olen eluaja mõni-kord kui juhtus, suutäie wiina wõtnud, aga kahju pole ta mulle üialgi teinud.“ Tõsi küll, kes ted